

כל הבשר פרק שמיני חולין

קו.

עין משפט
נר מצוה

סו א מיי פ"ה מהל
מאלות אפוקו הל'
יד סגמ לאחן קמט טו"ש ע'
י"ד ס' קב סעיף ד':
סב ב מיי פ"ה מהל'
גולה הל' ד ופס"ו
הל"ז סגמ עשין ע טו"ש ע'
ח"מ ס' קב סעיף ב ג
וסי' כס סעיף א:
סב ג מיי פ"ד מהל'
תפילין הל' יג סגמ
עשין כב טו"ש ע' א"ח ס'
לח סעיף א וברכ' אלפס
הל' תפילין דף עה':

לענין רש"י

אורש"י י"ח אורש"א ח"ט.
הפרדים.

רבינו גרשום

אין איכא תנא דאיתנה
לרב כהל' כלומר דאמר
אינו עובר עליו ואסור:
בקעה מצא וגדר בה גדר.
כלומר עמי הארץ מצא
שהיו מקילין בבשר בחלב
והחמיר להו' לטלפשוש
ריבשא דברשא. כלומר
ליטרא דברשא: אני כחל
מניקת שנית לו. דאסר
דמלא חלב: אבין תכלא.
כלומר אמאי קרי ליה
אבין תכלא שמתו בניו
ובשביל עגמת נפש היו
קורין אותו תכלא: מרי
דעובדא הוה. כלומר אדם
גדול היה: מבי נשא. מבי
אבית: ובאתריה דרב אכלי
בחלי. והוא סבר אינו
עובר עליו ומותר והיא
דקאמרינן דרב סבר אינו
עובר עליו ואסור בקעה
מצא וגדר בה גדר: לאחר
י"ב חדש הוה. כלומר
לאחר י"ב חדש חשובין
ענין: דקריה בהו חילפי.
כלומר צמותו עליו עשבים
דשפיתיהו אורישי: חזיה.
דלית ליה חוטי ציצית:
פטרור מן הציצית כל ל'
יום. כלומר בתוך ל' יום
אכל אם שאלה יותר מל'
יום חייבת בציצית:

מסורת הש"ס

(א) [כ"ג פ. טו. א] [עיונין
1. ק. א] (א) [סמכים ע':
ע"ש. ד] [שבת לו': ביה
ע"א.] (א) [נגממות ט':
איכא רמי בר תמרי דהוא
חמוה דרמי בר קולון,
1) לעיל יח: פסחים כ"ג,
(1) [ע"פ פתריה דהק.
אכן חוס' כתובות דק.
ד"ה וימח כתבו העטם
לפי שאין יולין לחיה
היטב.] (ח) [ולקמן ק"ו.
מנחות מד.] (ט) ש"ך לעיל
(י) גמ"א: (כס"ג) פי' זמני
עשבים הנקראים חילפי והם
קמטוים שמעמק סכרמים
לומר שנים היו זממן
רב. רש"ל בשם הירוק.
5) לעיל קט. ד"ה הלכ'.
(ט) [קדושין ע"ב.] (10) [ועי'
חוס' מנחות ג. ס"ה.
רב חסדא.] (11) [גם לא
מלאהו אלו ל' צדי הנשה
דף ע"ה:] (ט) [וע"ע חוס'
מגינה א: ד"ה דאמר
ומוס' יצמות ג. ד"ה דאמר
ומוס' כתובות ב. ד"ה אמר
ומוס' כ"ב פ. טו. ד"ה מ"ח כ'ן
ומוס' מנחות ג. ד"ה רב
חסדא.] (12) [גמ"א ור' יוסי
רב אכל].

הגהות הב"ח

(א) ה"ס ד"ה (דנך)
הקדום הוא וכו' א"ל
ר"ח לשמיעה קרע:

מוסף רש"י

בקעה מצא וגדר
בה גדר. עמי הארץ
היו ומולין בתנות
והחמיר עליהן לפנות
סייג להרחיקן מן העיר
כאדם הגדר בקעה פרוזה
לשומיה (ערוה"ב 1)
לומר
אין בני מורה שידעו
לנהיג בקעה זו שאין
לה שומר והכל פתוח
(שם כ). מריה דעובדא.
מדקק צמטו (שבת
77: ב"ב כח.) ולית
לך גותנין עליו חומרי
המקום כו'. נתימה הוא
ממני היא פסחים נמקוס
שטבו (שלי יח).
מריה דעובדא
מדקק צמטו (שבת
77: ב"ב כח.) ולית
לך גותנין עליו חומרי
המקום כו'. נתימה הוא
ממני היא פסחים נמקוס
שטבו (שלי יח).

הוא קמני ששלו דיעבד. והא דלאי כללי הוא מדקמני מותר
דאי בקדירה אמאי מותר הא לא הכלכל וחור ונבלע: איכא טנא.
זבאי דוכתא: דאסתנייה לרב כהל. יש כאן מי ששנה לרב כהל
ששלו בלא קריעה אסור באכילה ולישנה בתרא דרב הוה שמיעא
ליה לרבי אלעזר: אחוייה. בני
המקוס: לרב יצחק. אמרו לו לרבי
אלעזר זה שנהא לו: אני לא שניסי
לו כהל כל עיקר. כלומר שום כהל
לא שניתי לו לאיסור בין כהל מניקה
ובין כהל שאינה מניקה: ורב
שנה להס' כהל שאסור: בקעה מלא.
כלומר ראה שהיו מזהלים באיסור
בשר בחלב והחמיר עליהן: לטעמו:
ריבשא. ליטרא: רב דהנא מהני
הכי. כמו שאמרנו שכן השיבו רב
יצחק לרבי אלעזר לא שניתי לו כל
עיקר: כהל מניקה. שהיתה מניקה
ויש דדיה חלב כנוס הרבה: ומסוך
פלפולו של רבי חייה. שהוא מחודד
מאלד ומבין מעממו וכסבור שמתמידו
מחודדין כמותו כשחזר ושנהא לפני ר'
חייה אסור לו סתם וסבור שיצין רב
שלא אסור אלף מניקה ולנה הבין:
פולח. שכול קובר את זבאי: מרא
דעובדא. זיהר צמעשים טובים: לא
אכלי כחלי. לגמרי אפילו ללי ואפילו
קרעו: צמאי טוסיסהו. היכן היו לך
שם עשבים: צפורני. מרנגים שאכל
היקדים והצערמים: לאחר שנים עשר
חדש הוה. ומנן צמט' ע"ז (דף נז:).

לחיס אקורין יצחק מותרין ואלו הם
לחיס כל שנים עשר חדש: דקדחו
צבו ס' חילפי. גלו צום מחמת שנתקבו
ונעשו עפר: חילפי. אורטיי"ש והואיל
ומתקלקלין ונתקבין ולא נטלו משם
ש"מ אינו מושש: פטור מן הספילין.
מפני שרריך לחללן מדיר: דלא הוה
רמי חוטי. לא הטיל ציצית לטליתו:
כפתוהו

אמר ליה *לאחר שנים עשר חדש הוה ודלמא דגזל הוה אמר ליה בייאוש
בעלים הוה דקדחו בהו חילפי חזייה דלא הוה מנח תפילין אמר ליה
מאי טעמא לא מנחת תפילין אמר ליה חולי מעיין הוא ואמר רב יהודה
א"חולי מעיין פטור מן התפילין חזייה דלא הוה קא רמי חוטי אמר ליה
מאי טעמא לית לך חוטי אמר ליה חולי מעיין הוא ואמר רב יהודה
טלית

דאין החלב צעינה עוד כחל כמו שהיה קודם ואע"פ ששפלט וחור
ונבלע תוך החלב לא גזרו בו חכמים כיון שאין שם בשר אחר
ולא נשתנה טעמו של כהל מפני בליעה זו ולא אחי למיכל בשר
בחלב ודיעבד שרי אפילו לא קרעו כלל ואין חילוק בין ללי לקדירה
בלא בשר דאין בו שום טעם להקל
בזלי יותר דבזלי נמי נוטף החלב
ונופל על החלב מצחוק וחור ונבלע
ולא שייך כזולעו כן פולטו אלף
בדם אבל קפיטת חלב שנפנה
על חמיכת ללי לא כמו צמנונית
דנבלה דאפילו ללי אינו חור ופולט
צמנונית שבלע והכי פירושו הכהל
קורעו ומזויל את חלבו פירוש שמי
וערב וטחו וכוותל דמפרש בגמרא
דמוקי ליה רבי אלעזר לקדרה והיינו
עם בשר דכפריטת ומוקי לו הכי
משום דמתניתין סתמא קמני משמע
שזא להמיר בכל עינין שזול לא קרעו
פירוש לא עשה דין קריעה שלא
קרעו שמי וערב וטחו וכוותל אלף
קריעה קצת אינו עובר עליו אמר
רב אינו עובר עליו ומותר כיון
דקרעו קצת אבל אם לא קרעו כלל
ובשלו זהדי בשר אסור מדרבנן
דלאמרינן צפ' גיד הנשה (לעיל דף טז):
כחל צפ' דחלב שחוטא אסור מדרבנן
כינך קורעו דמתניתין קאי אמר ליה
ר' אלעזר (ט) קרע לי וחלא איכיל
פי' קרע לי קריעה קצת וחלא איכיל
בקדירה בלא בשר מאי קמ"ל דלא
צע שמי וערב אלף לקדירה זהדי
בשר אמר להו רב נחמן זייוקו לה
כחלי פירוש שזלו לה בקדירה בלא
בשר כחלי נפוחים כנודות פירוש
שלא נקרעו שמי וערב אלף קריעה
קצת מ"מ קרי זייוקו לפי שלא נקרעו
שמי וערב והא אמן תמן קורעו פירוש
שמי וערב אבל קריעה קצת לא מהני
ההוא לקדירה פירוש צדי בשר והא
קמני כחל ששלו בחלבו מותר
אלמא אפילו בקדירה בלא בשר אסור
לכתחלה לצבל דבלא בשר מייירי
מדקמני ששלו בחלבו דמשמע דליכא
איסורא אלא אחיה גופיה ורב נחמן
דמייירי בשלא קרעו כלל אלף דעדיפא

משני וז"ל הכי מיייתי סייעתא מהך צרייתא לנישנא קמא דרב והא רב איירי אפילו בקדירה בלא
בשר דכפריטת יש לומר משום דלישנא בתרא דרב קאמר אינו עובר עליו ואסור בין צדי בשר בין בלא בשר והך צרייתא שריא
מיהא בלא בשר ומשום דפליגא אלישנא בתרא קאמר תניא כלישנא קמא והשתא רב נחמן כלישנא קמא דתניא כוותיה והילכתא כוותיה
ולמאי דפריטת דמתניתין איירי נמי בקדירה צדי בשר משום דקמני סתמא א"כ רישא דצרייתא דקמני נמי הכהל קורעו ומזויל את
חלבו הוה נמי אפילו צדי בשר ולא הוה דומיא לבז קורעו לא אחר שיזולו דלא איירי צדי בשר דאי צדי בשר נעשה
בשבר נבלה וחור ואסור את הלכ דטעם לזב דשעי לא קאי לפי המסקנא דפסחים (דף ע"ד): לפירוש ר"ת: איכא תנא דאסתנייה
ארב בחא אחוייה ליה ארב יצחק בר אבדימי. וכן פירק המוכר את הספינה (כ"ג דף טו.) איכא תנא דאסתנייה לרב מידות אחוי ליה
רב יצחק בר אבדימי והקשה רבנו שמואל דהא רב יצחק בר אבדימי היה רבו של רבא כלומר בריש יצמות (דף ג.) ובריש פ' אלו הן
הנשרפין (סנהדרין דף ע"ג.) אמר רבא א"ל רב יצחק בר אבדימי אמיתא הנה הנה וכו' ואין יתכן דרב יצחק בר אבדימי היה רבו של
רב שהיה חי עד רבא והלא ציום שמת רב יהודה שהיה תלמידו של רב נולד רבא (וגם התם רבנו שמואל איכא תנא דאסתנייה רב
מדות וקשה לר"ת דהכא צמטמתין אין שייך לומר כן דקאמר אני לא שניתי לו ומיהו יש לפרש לו ס' כמו ממנו כמו (ב"מ דף ג.) תלמיד
ורבו רריך לו אבל הא דקאמר ומתוך פלפולו של רבי חייה שנה לו כהל סתם לא אחי שפיר ואור"ת דשנים היו אחד היה צימי רבנו
הקדוש דאמרינן פירק כירה (שם דף מ:). דאמר רב יצחק בר אבדימי פעם אחת נכנסתי אחר רבי לבית המרחץ ואותו יכול להיות שהיה
רבו של רב וקשה קצת דלס רב יצחק בר אבדימי המוכר את הספינה היה רבו של רב היכי קאמר לרבי אלעזר התם הא אימתר
עלה אמר ר' אבהו אמר ר' יוחנן שהיה רבו של ר' אבהו היה קורא לרב רבנו דלאמר בריש יצמות (דף ג.) ובריש פ' אלו הן
דאסתנייה ארב בחא. פי' בכוונתם יש כאן מי ששנה לרב כהל ששלו בלא קריעה אסור באכילה ולישנא בתרא דרב הוה שמיע ליה
לר' אלעזר וגראה דלא קאי אהנהו לשיני דלעיל אלף שמע שהיה רב אסור כהל ואפילו בקריעת שמי וערב דלאמרינן בסמוך
צקורא לא אכלי כחלי אע"ג דמתניתין שריא ליה בקריעה והיה תמימה ר"ח והשיב לו רבי יצחק בר אבדימי דרב בקעה מלא וגדר זה
גדר ורב יוסף קאמר דכחל מניקה שנה לו דאסור אפילו בקריעה ומתניתין כשאניה מניקה ור' חייה שנה לו כהל סתם והיה סבור שיצין
רב מעממו ולא הבין וטעה בדבריו והיה סבור שמכא שום צרייתא היה צא לחלוק על משנתו לאסור כל כהל אפילו בקריעה ואין
דלכלין כחלי אפילו של מניקה בקריעה סמיכין אלישנא דרב בקעה מלא ואין חילוק בין מניקה לשאינה מניקה וגם אעובדא דרבין ורב
יצחק בר יוסף דאיימו קמיייה תבשיל דכחלי ואכל רב יצחק ומסתמא של מניקה היה מדלל רבה רבין לאכול ורב יצחק עיקר מדאמר אבדי
רבין מיכלא אמאי לא אכל וגם מעובדא דרמי בר תמרי דנקטייהו לטולחו כחלי ואפילו של מניקה ואכל:

טלית